

[Kim Behnke]

generere nogle flere arbejdspladser, gøre, som man har gjort en lang række andre steder rundt omkring på hele jordkloden. Der eksisterer over 250 erhvervszoner, hvor der er beskæftiget flere millioner mennesker. Ideen er taget fra udlandet, hvor den er gennemført med succes mange steder, også i vore nærmeste nabolande. Det sidste sted er i øvrigt Italien, hvor en havn er blevet erklæret som erhvervszone – eller frihavn, som det hedder, når det drejer sig om havneområder. Alle steder gør man det for at skabe nye arbejdspladser, give et område et pusterum, en ny saltvandsindsprøjtning, og det er altså også det, vi forsøger i Danmark.

Op vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at med alle de tilbagemeldinger, vi allerede har fået fra kommunerne, fra erhvervschefer osv., er der en kolossal interesse for at få etableret disse erhvervszoner, og projektet skal nok blive en bragende succes, efterhånden som det bliver søsat.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal forsøge mig med en kort bemærkning, så man kan undgå et egentligt ordførerindlæg, og jeg vil gerne komme med to bemærkninger – den ene til SF og den anden til Socialdemokratiet – og jeg synes, det er vigtigt at holde dem adskilte; de to partiers indlæg er jo faktisk temmelig forskellige, og det er deres politik i øvrigt også, både når det drejer sig om aktivering og i en lang række andre sammenhænge.

Til fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om miljøet vil jeg kun sige, at jeg synes ikke, det er rigtigt at sige – og det fremgår i øvrigt også af SF's betænkningens bidrag – at miljøet forringes. Det er der faktisk ikke tale om; der er tale om afbureaukratisering, og det er noget andet. Der er tale om en afbureaukratisering, som faktisk er forudset i planloven, men den var S og SF heller ikke med i. Derfor er der egentlig tale om en gammel sag, som nu rent faktisk kører som forsøg, og det er dog bedre, end hvis man førte det ud i meget bred målestok over hele landet. Nu får vi lejlighed til meget nøje at følge nogle forsøg på en helt anden måde, end vi faktisk ville have mulighed for, hvis planloven blev gennemført over det hele.

Den socialdemokratiske ordførers gennemgående tema var jo, at han frygtede alting. Jeg vil godt sige, at der er altså ret mange mennesker, der er døde af frygt i tidens løb. Jeg vil opfordre den socialdemokratiske ordfører til at overveje, om det ikke var noget mere interessant, hvis man endelig skal dø, at man dør på grund af en modig indsats, fordi man har mod til at turde noget nyt.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det, der bringer mig herop, er hr. Kim Behnkes gentagne efterlysninger af eksempler på, hvordan og hvorledes det kan gå, hvis man lukker op for de tanker, der egentlig ligger bag dette lovforslag.

I øvrigt skal jeg allerførst sige til hr. Kim Behnke, at jeg mener selv også at kende en lille smule til virkeligheden, livet ude på arbejdspladserne. Jeg mener også at kende noget til, hvor ofte medarbejderne – i særdeleshed på mindre virksomheder – bliver udsat for et pres af arbejdsgiveren for at sige ja til bl.a. at bryde arbejdsmiljølovens regler om hviletid og fridøgn.

Så taler hr. Kim Behnke om, at der skal indgås aftaler, og at i det øjeblik der er indgået en aftale, skal den sendes til ministeren. Hr. Kim Behnke taler om seler og livrem, men det mener jeg absolut ikke der er tale om. Jeg har set en masse aftaler på arbejdsmarkedet blive indgået under et vist, om end ikke voldsomt, pres fra en arbejdsgivers side.

Så skal jeg i øvrigt sige, at man jo bl.a. vil lukke op med hensyn til arbejdsmiljølovens kapitel 9 om hviletids- og fridøgnreglerne. Enhver i dette Ting ved, at arbejdsulykker sker i de situationer, hvor folk er trætte, uopmærksomme osv. Det, man vil lukke op for her, er jo at udvide reglerne, give videre rammer, større mulighed for at arbejde endnu flere timer i døgnnet og dermed forøge risikoen for, at folk kommer til skade.

Kapitel 10 i arbejdsmiljøloven omhandler børn og unge. Det er ikke mere end ca. 3 uger siden, at dette Folketing – i erkendelse af, at en stor gruppe unge mennesker kommer til skade ude på arbejdsmarkedet – strammede op omkring en række regler, vedtog en række tiltag for at løse det problem, at masser af unge kommer til skade. Nu går man den anden vej, man laver lige det modsatte med dette forslag.